

Søg...

13. januar 2018

Mogens Høegsberg (<http://www.planetpulp.dk/autor/mogens/>)

Synes godt (

Star Trek Into Darkness

Tekst |

Print denne side |

Send som email (mailto:?)

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Star%20Trek%20Into%20Darkness&body=Jeg%20anbefiler%20Star%20Trek%20Into%20Darkness-2%2F)

Star Trek Into Darkness markerer et klart skridt tilbage i forhold til den fine reboot fra 2009, men er dog ingen katastrofalt dårlig film.

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/star_trek_into_darkness/star_trek_into_darkness_boxcover_stor.jpg)

Abrams' reboot (<http://www.planetpulp.dk/?p=40386>) af **Star Trek**-filmserien – blot kaldet **Star Trek** – fra 2009 var en både kritisk og kommerciel succes.

Jeg er også selv meget begejstret for filmen, der foruden at være virkelig underholdende, samlede et fint hold af skuespillere til at indtage de ikoniske roller fra den oprindelige serie og de første

seks film.

Skulle man kritisere Abrams' reboot for noget, skulle det lige være, at Abrams og manuskriptforfatterne Roberto Orci og Alex Kurtzman (der denne gang fik selskab af Damon Lindelof) har tilnærmet **Star Trek** til **Star Wars**.

Star Trek-filmene er i Abrams' hænder blevet store rumspektakler, der både imponerer og underholder, men hvor der ikke er levnet meget plads til den oprindelige series og filmseries tankegods.

Det var åbenbart den retning, Paramount ville gå i, hvilket i øvrigt blev understreget i forbindelse med udviklingen af **Star Trek Beyond** (2016), men det vender jeg tilbage til i en senere anmeldelse.

Her er det i første omgang **Star Trek Into Darkness**, det skal handle om.

Markante problemer

Jeg kan godt afsløre med det samme, at jeg har en svaghed for **Star Trek Into Darkness**, fordi filmen er så bravt underholdende som den er, men samtidig er det også en film med markante problemer.

Og her er det nødvendigt at advare mod spoilers i det følgende – både i forhold til **Star Trek Into Darkness** og **Star Trek II: The Wrath of Khan** (<http://www.planetpulp.dk/?p=40368>) (1982).

Problemerne er selvfølgelig primært forankret i selve filmen, men J.J. Abrams' forkærlighed for hemmelighedskræmmeri var med til at forværre problemerne, da han både under produktionen og i tiden op til premieren blev ved med at kokettere med skurkens identitet, selvom fansene for længst havde regnet ud, hvem det var.

Sagen er den, at Abrams og kompagni med **Star Trek Into Darkness** valgte at gå tilbage til den oprindelige series og filmseries mest ikoniske modstander, Khan Noonien Singh, der i både den originale tv-serie og **Star Trek II: The Wrath of Khan** blev spillet af Ricardo Montalbán.

Fans begyndte at spekulere i skurkens identitet tidligt under produktionen, og selvom Khan meget hurtigt blev nævnt, vedblev Abrams og hans crew og cast med at benægte: Skurken hed John Harrison og blev spillet af Benedict Cumberbatch.

Sidstnævnte synes i nogen grad at bekræfte, at Khan da ikke kunne være skurken, for man ville vel ikke lade Cumberbatch spille en indisk karakter? Ok, godt nok var Ricardo Montalbán heller ikke inder, men han var heller ikke en kridhvid vesteuropæer.

Men, men, men... Fansene havde naturligvis ret: Khan var skurken. "John Harrison" var bare et røgslør, og da afsløringen af Harrisons rigtige identitet endelig kom i filmen, er det et markant antiklimaks.

Ugler i mosen

Handlingen i filmen tager sin begyndelse med et terroristangreb mod et Starfleet-kompleks i London. Harrison identificeres hurtigt som bagmanden, men da Starfleet-ledelsen holder krisemøde, dukker Harrison igen op og udrydder en stor del af mødedeltagerne.

Kirk (Chris Pine), der i begyndelsen af filmen var blevet degraderet fra kaptajn til næstkommanderende under sin gamle mentor Admiral Pike (Bruce Greenwood), bliver efter Pikes død igen forfremmet og får af Admiral Marcus (Peter Weller) til opgave at finde og eliminere Harrison.

Det er alt andet end uproblematisk, da Harrison har søgt tilflugt på Kronos (Klingonerne's hjemplanet), men til alt held har Marcus udviklet nogle nye missiler, som Enterprise kan affyre på behørig afstand, inden de skynder sig væk.

Men der er ugler i mosen: Hvorfor overholder Admiral Marcus ikke Starfleets regler om, at forbrydere skal fanges og stilles for en domstol? Hvorfor har Marcus iværksat et våbenprogram for at militarisere Starfleet? Og er Peter Weller i dag egentlig i stand til at spille andet end skurk?

Pinligt overspil

Mere skal ikke siges om handlingen her. Men Kirk og kompagni får naturligvis deres hyr med den gode Harrison/Khan, der viser sig at være noget af en mundfuld.

Desværre er Khan også på anden vis lidt af en mundfuld, for den ellers så solide Benedict Cumberbatch overspiller pinligt i rollen og gør de fleste scener med Khan en prøvelse at stå igennem.

Det samme gælder i øvrigt Peter Weller, der på én gang overspiller og virker som om, han keder sig bravt i rollen som den skurkagtige Admiral, der åh-så-gerne vil i krig med Klingonerne.

Dramatisk hul reference

Dertil kommer, at Orci, Kurtzman og Lindelof forsøger at spille smarte i deres manus ved, at de hen imod filmens klimaks, har indskrevet en direkte reference til én af de mest ikoniske scener i **Star Trek II: The Wrath of Khan** – nu blot med modsat fortegn.

I **Wrath of Khan** ofrede Spock (Leonard Nimoy) sig, så Enterprise og hendes besætning kunne overleve. I **Star Trek Into Darkness** er det Kirk, der ofrer sig, og Spock (Zachary Quinto), der får lagt William Shatners ikoniske "Khaaaaaaaaan!" i munden.

Ekstra pinligt er det naturligvis, at Kirk allerede ved slutningen af filmen er i fuld vigør igen: Ved hjælp af Khans super-blod kan skibslægen Bones (Karl Urban) genoplive Kirk, og alt er tilbage ved det gamle.

I den oprindelige filmserie blev Spock ikke genoplivet før i den efterfølgende film, hvilket jo dog gav slutningen på **Wrath of Khan** følelsesmæssig tyngde.

Det har Kirks "død" i **Star Trek Into Darkness** på ingen måde: Man tror naturligvis på intet tidspunkt på, at man på den måde ville aflive Kirk.

Dermed bliver scenen både latterlig og dramatisk hul – en dum og unødvendig reference til **Wrath of Khan**.

Derudover er det temmelig magert, hvad Orci, Kurtzman og Lindelof egentlig får ud af en så ikonisk skurk som Khan.

Selvom det naturligvis er forståeligt, at man gerne ville bruge Khan i den nye **Star Trek**-tidslinje, som blev etableret med rebooten i 2009, kunne man med fordel have ventet lidt. Måske ikke mindst indtil man havde en ordentlig historie at putte Khan ind i.

Holder sig flydende

Heldigvis er **Star Trek Into Darkness** en umanerligt underholdende film, og sammen med den velfungerende kemi mellem de primære castmedlemmer betyder det, at filmen holder sig nogenlunde flydende.

Visuelt er filmen også helt forrygende; både i forhold til de konkrete effekter, men også i forhold til den måde, fremtidens London og San Francisco er designet og visualiseret på.

De nye **Star Trek**-film giver fremtiden en grad af troværdighed, som **Star Trek**-universet tidligere har manglet, og det er en meget velkommen tilføjelse til serien.

Komponisten Michael Giacchino, der også komponerede musikken til rebooten (<http://www.planetpulp.dk/?p=40406>) i 2009, stod igen for musikken og leverede et score (<http://www.planetpulp.dk/?p=44636>), der om muligt var endnu stærkere end til den første film.

Et klart skridt tilbage

Det er heldigt, at **Star Trek Into Darkness** er så basalt underholdende, som den er, for det gør det muligt at se med mildere øjne på de problemer, filmen vitterligt har, herunder også en spilletid på mindst 15 minutter for meget.

Star Trek Into Darkness markerer således et klart skridt tilbage i forhold til den fine reboot fra 2009, men er dog ingen katastrofalt dårlig film.

Titel: Star Trek Into Darkness

Instruktør: J.J. Abrams

Manuskript: Roberto Orci, Alex Kurtzman & Damon Lindelof

Cast: Chris Pine (Kirk), Zachary Quinto (Spock), Zoe Saldana (Uhura), Karl Urban (Bones), Simon Pegg (Scotty), John Cho (Sulu), Benedict Cumberbatch (Harrison/Khan), Anton Yelchin (Chekov), Bruce Greenwood (Pike), Peter Weller (Marcus)

Foto: Dan Mindel

Klip: Maryann Brandon, Mary Jo Markey

Musik: Michael Giacchino

Spilletid: 132 minutter

Aspect ratio: 2.39:1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: USA, 2013

Produktionsselskab: Paramount Pictures, Skydance Media, Bad Robot

Anmeldt i nr. 147 | 13/01/2018 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=44644)

Stikord: 2'er (<http://www.planetpulp.dk/?p=6458>), Fortsættelse (<http://www.planetpulp.dk/?p=6468>), Star Trek (<http://www.planetpulp.dk/?p=40409>)

Mogens Høgsberg (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890).

Redaktør. Medstifter af Planet Pulp. Født 1976. Oprindeligt fra Ringkøbing, fra 1996 til 2014 bosat i Århus, nu bosat i Silkeborg. Uddannet mag.art. og ph.d. i middelalderarkæologi. Ansat som arkæolog ved Moesgård Museum. Har siden barndommen været ivrig horrorfan;

indledningsvist primært litteratur, senere også film. Dertil rollespiller, brætspiller og tegneseriefan. Film og filmmusik er Mogens' to største passioner inden for [...] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890)